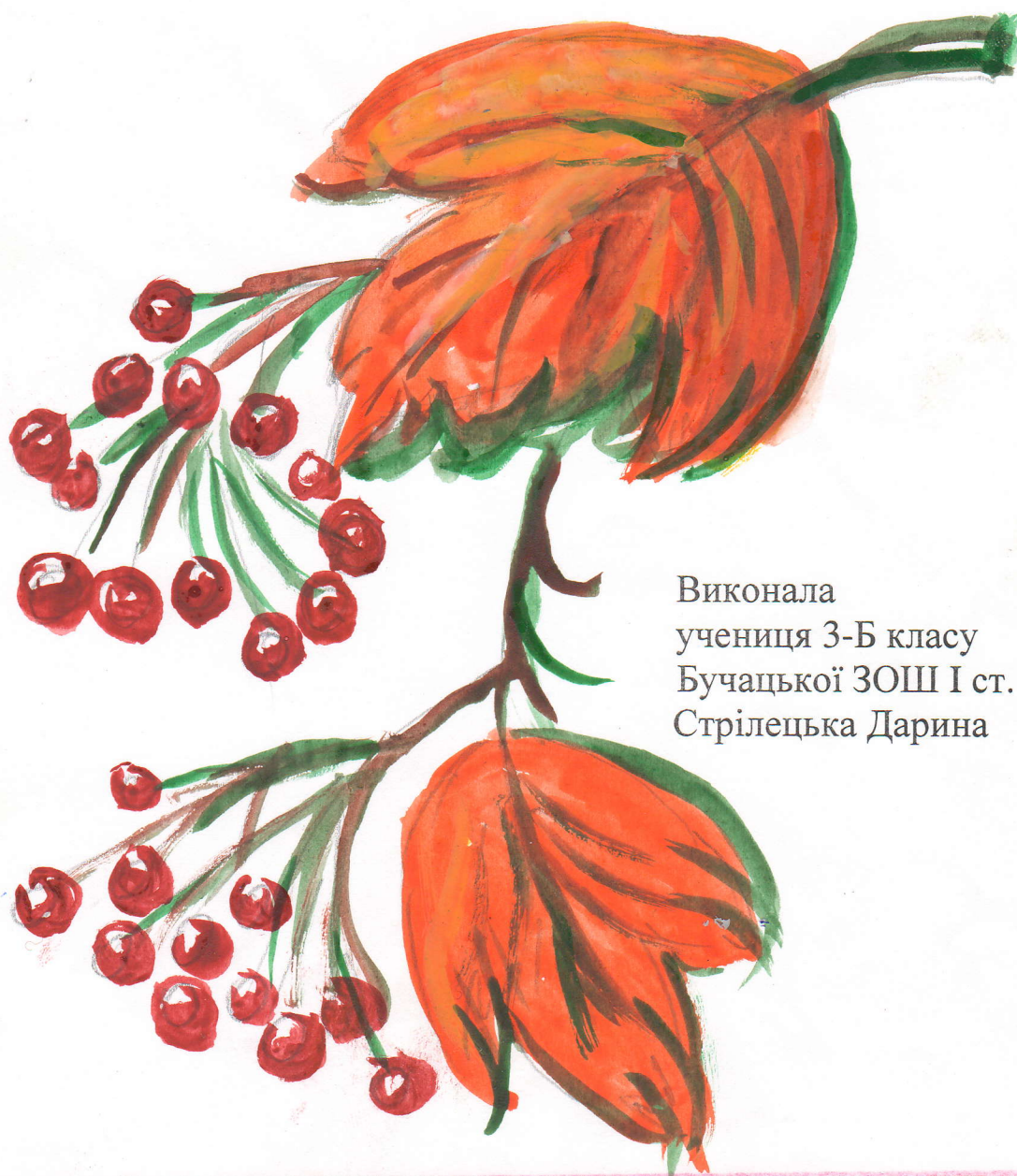

ДОСЛІДЖЕННЯ НА ТЕМУ: „ ПІСНІ ПРО КАЛИНУ „

Виконала
учениця 3-Б класу
Бучацької ЗОШ І ст. №1
Стрілецька Дарина

Калина

Посадіть калину коло школи,
Щоб на цілий білий світ
Усміхнулась щиро доля,
Материнський білий цвіт.

Посадіть калину на городі,
Щоб розквітнула земля!
Із роси пречиста врода,
З неба – почерк журавля.

Посадіть калину коло тину,
Щоби злагода цвіла!
Буде щедрою родина –
Буде честь їй і хвала.

Посадіть калину коло хати,
Щоб на всеньке на життя!
Стане кожен ранок святом,
Дітям буде вороття.

Посадіть калину в чистім полі!
Хай вона освятить час!
Рід наш дуже любить волю.
Хай же воля любить нас!
Синє небо, злоте поле...

Посадіть калину коло школи.
А щоб цвіт її не стерся,
Не зів'янув в спориші,
Посадіте коло серця,
Щоб цвіла вона в душі.

Зацвіла в долині Червона калина... — Тарас Шевченко

Зацвіла в долині
Червона калина,
Ніби засміялась
Дівчина-дитина.
Любо, любо стало,
Пташечка зраділа
І защебетала.
Почула дівчина
І в білій свитині
З біленької хати
Вийшла погуляти
У гай на долину.
І вийшов до неї
З зеленого гаю
Козак молоденький;
Цілує, вітає,
І йдуть по долині,
І йдучи співають.
Як діточок двоє,
Під тую калину
Прийшли, посідали
І поцілувались.
Якого ж ми раю
У бога благаєм?
Ран у серце лізе,
А ми в церкву лізем,
Заплющивши очі,—
Такого не хочем.
Сказав би я правду,
Та що з неї буде?
Самому завадить,
А попам та людям
Однаково буде.

При долині куш калини

*При долині куш калини
Нахилився до води.
Ти скажи, скажи, скажи, калино,
Як попала ти сюди.
Якось ранньою весною
Козаченько проїжджав.
Милувався довго-довго,
А тоді з собою взяв.*

*Він хотів мене калину
Посадить в своїм саду.
Не довів, у полі кинув —
Думав, що я пропаду.*

*Я ж за землю ухопилась,
Стала на ноги свої.
І навіки поселилась
Де щебечуть солов'ї.*

*Ти не дми на мене, вітре,
Я тепер не пропаду:
Наді мною сонце світить
І надалі я цвіту.*